

Передплата

«РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вареш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш мпlosti і віри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надєсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Перерва парламентарної сесії.

(X) В п'ятницю відбулася посольська палата а в суботу виборча комісія останнє засіданє в літній сесії, а дальші роботи відрочено аж до осені. Останній тиждень, в котрім ведено розправи в комісії виборчій про розділ мандатів в Чехах, був вельми критичний. Два супротивні табори, німецький і чеський, котрі від п'ятьдесяти літ ведуть між собою завзяту національно-політичну боротьбу, станули тут знов проти себе і кожної хвили здавало ся, що супроти пристрасного заострення по обох сторонах, розібє ся можливість полагоди розділу мандатів в Чехах, а з тим упаде і ціла доси з великим трудом виведена до останного поверха будівля виборчої реформи. Одначе в останній хвилі таки найдено вихід. Члени виборчої комісії з поза чеських країв не прихилили ся ані до внесеня д-ра Пергелъта, котрий для чеських Німців вимагав 8 нових мандатів, ані до домагањ чеського клубу, а прийняли більшою 28 голосів проти 19 посереднє внесене Лекера, на основі котрого в Чехах має бути 75 чеських а 55 німецьких виборчих округів. Чехів і чеських Німців переголосовано і тим способом члени виборчої комісії з країв позачеських рішили німецько-чеський спір. Тим способом

довершено найважнійшої роботи в виборчій комісії (розділу виборчих округів і установи числа мандатів) і виборча реформа має певні вигляди стати законом. Задля побільшеня числа мандатів в Чехах виринуло домаганє на помноженє числа мандатів в Галичині. Польске коло домагало ся доданя 8 мандатів, одначе комісія ухвалила лише 4, а тепер почала ся знов боротьба між членами польского кола а послом Васильком, котрий у вельми горничій і рішучій промові домагав ся для Русинів з того 2 мандатів, одначе комісія ухвалила признати лише 1. Галичина буде отже мати 106 мандатів, з того польских 78 а руских 28 мандатів.

Після довершеня сеї роботи у виборчій комісії посольська палата перервала свої засіданя аж до осені, а як небудь сесія не в закінчена ані відрочена, то всеж сей час від 30. січня до 21. липня можна уважати важною законодавною добою, в якій рішали ся вельми досяглі політичні справи. В тім часі іменно внесло міністерство Гавча виборчу реформу в державній раді, ухвалено контингент рекрутів, пенсійне обезпеченє приватних урядників, рентові оселі для Галичини, товариства з обмеженою порукою, торгові договори з Італією, Росією і Бельгією.

Перше читанє внесеної 23. лютого виборчої предлоги почало ся 8. марца в 10 засіданях. Крім того полагодила палата закон про чеки і пенсії урядників. Дня 27. марца вибрано комісію для реформи виборчої, по чім послідувала великодна перерва закінчена упадком міністерства Гавча 1. мая і покликанєм 4. мая кн. Гогенльога. Дня 15. мая зібрала ся знов державна рада, а вже 28. мая уступив кн. Гогенльоге, а его місце заняв бар. Бек іменований міністром-президентом 2. червня, утворивши парламентарне міністерство. З того часу головна робота перейшла до комісії виборчої, бо в палаті відбувало ся друге читанє промислової новелі. Окрім того ухвалено ще бюджетову провізорію, торгово-політичну повновасть на другий піврік і переведено перше читанє предлоги про північну залізницю, ухвалено закон про похатний торг, зміну статуту адвокатских палат і звіт про квотову депутацію.

Народна Гостинниця.

За кілька тижнів вже увійде в житехосенна інституція «Народної Гостинниці», якої потреба вже давно давала ся відчувати серед нашої суспільности. Пожаданим було би, щоби в кождім більшим місті, на рівні з «Народною Торго-

ОПИР.

(Конець).

Відтак кілька сил стало, став бічи в напрямі ліса. Не оглядав ся, аж знайшов ся під лісом.

Перед його очима представив ся грізний вид.

Ціле село було осьвітлене. Голозвона тужливо ніс ся далеко — далеко аж влуб ліса.

В селі тимчасом повстала велика метушня.

Що хто мав під рукою, з тим біг до огню.

Однак ратунок був неможливий. Все згоріло, лишилась тільки печ. Де Филип, де його дитина, питались всі. Однак ніхто не міг дати певної відповіді. Одні здогадувались, що він від кількох днів опустив село, другі його навіть бачили з дитиною у другім селі на жebraх. А нікому не ялось припускати, щоб дитина згоріла.

Між тим Филип сидів під илицею,

та все надслухував, чи не зближаєсь за ним погоня.

Очи перестали бавитись видом огня, котрий зрівнав хату з землею. Тепер доперва пізнав Филип, що значить чоловік без криші. Було нераз, по довгих мандрівках вертав домів, де заставав свою жінку. Все она його радо витала, все принимала як гостя а за се він їй так чорно відплатив ся. Пізнав, що передовсім смерть дитини не легко затре ся в його памяти. Дитина була невинна. Уже кілька разів почув з її уст «тятя», що так мило звучало в його ухах.

Він хопивсь рукою за голову, та став плакати. Перший раз відмовив молитву «Отче наш», котра принесли йому пільгу.

В тім зашелестіло щось в корчах. Він напружив свій зір і доглянув перед собою якусь звірину.

Став лучше приглядатись і доглянув якогось чоловіка. Йому пригадалась жінка, тож став чим скорше утікати.

В глибині ліса стояла хатина, хто

в ній колись мешкав, ніхто не знав. Всі від неї сторонили.

Филип про все забув, війшов у хату і упав на підлогу з великого умученя.

Тимчасом слідило його двох парубчаків, що привели коні у ліс на нічліг. Не пізнали они Филипа. Їм здавало ся, що се опир, о котрім в селі так часто говорили. Аж тепер його маємо, відозвався оден з них. Підпалим хату, бо я чув, як она згорить, то опир мусить утікати в далекі сторони. З початку здавалась їм борба небезпечною, однак в кінці їх зухвалість взяла верх. Оден підпалив хату з одного боку, другий з другого.

Коли огонь обняв її, на добре парубчаки приглядались, чи опир вийде з хати. Але його не побачили.

Стало зоріти, пташки пробудившись розпочали свої пісні а парубчаки розлутали коні і вертали скоро у село, щоб про все розповісти.

Львів дня 25/II. 1906.

Осип Заболотний.

влею», засновувано і «Народні Гостинниці», щоби видатки в подорожах, які має наша, переважно сільська публіка, звернути у власний народний організм. Що найменше п'ять до шість таких «Народних Гостинниць» повинно повстати в найкоротшім часі в Перемишлі, Стрию, Станиславові, Коломиї, Тернополі, не згадуючи вже про Чернівці, які приналежні до іншої провінції. Всюди там мають они певну підставу розвою, а в других містах можна би завести Гостинниці на меншу скалю при «Народних Домах», відступаючи на сю ціль кілька відповідних комнат. Та поки що пригляньмо ся, як буде виглядати взірцева «Народна Гостинниця» у Львові.

В самім центрі міста, при першій поперечниці ул. Костюшки, напротив будинку давньої пошти, побудовано величаву триповерхову каменицю в стилі уміркованої, сказатиб, класичної сецесії. Камениця має три фронти і представляє ся зверху як одна цілість; є однак переділена на дві рівні половині і одна з них, нарощена від Сикстускої вулиці належить до «Народної Гостинниці». Видко се вже з далека по золотих, великих написах над другим поверхом на обох фронтах і по монограмі з букв Н. Г., уміщенім на нарощнім причілку. Чотири великі лукові, електричні лампи, уміщені на третім поверсі будуть освічувати сі написи і цілу каменицю, ба і цілу Сикстуску та Костюшківську вулицю. Буде се правдивою прикрасою міста і мусить впасти в око кождому, хотьби хвилево тільки перебуваючому у Львові.

Та увійдїм до середини брамою, що веде від Костюшківської вулиці. Сіни поки що ще завалені руптованєм, цеглою та ванном. Але вже сходова клітка викінчена на стілько, що можна мати понятє про її будучий вигляд. Догідні кам'яні сходи легко кинені в півкруг, ведуть на поверхи і лишают в своїй середині стілько місця, кілько треба на вінду, яка буде устроєна для перевозення гостей і пакунків на другий і третій поверх. Великі вікна освітлюють сходову клітку і чинять її веселою і воздушною.

На другім і третім поверсі устроєний властивий готель. Є там по чотирнацять пригідно розділених комнаток на кождім поверсі — отже разом 28 гостинних комнат, з комфортом устроєна купальня з огріваною ванною і комнатка для завіда-тельки готелю. Гостинні комнати відзначають ся тим, що майже всі є фронтіві, з великими вікнами, хорошим мальовилом і паркетами та кафлевими печами. Дві чи три комнати, звернені до чистенького, хоть малого, асфальтованого подвір'я, мають досить світла. бо положені до західно-полудневої сторони, будуть пожадані для тих гостей, що приїхавши з сільської затиши, не зносять великоміського гуркоту та шуму. Хоть в тім згляді готель «Народної Гостинниці» буде в виїмково щасливім положеню, бо вулиця Костюшки має тихий, асфальтовий брук, так що всі комнати з фронтом до неї будуть відзначали ся правдиво сільською тишиною. Впрочім на другім і третім поверсі навіть від Сикстускої вулиці ніякий гамір не стане аж докучливим.

Зміж сих 28 комнат тільки дві нарощні є більші розмірами і мають по три вікна. Решта комнат є з одним вікном, виїхавши ще комнату на другім поверсі, до якої належить балкон, а яка крім вікна має також і скляні двері на балкон. Урядженє буде елегантне, а поєдинче, виключно зелізне, як се в готелю найпрактичнійше і найгігієнічнійше. Та над все буде перестерігати ся як найбільшої, педантичної чистоти, так що під тим зглядом готель «Народної Гостинниці» буде міг служити за взір всім львівським готелям і буде дорівнувати найліпше веденим заграничним підприємствам того рода.

Перший поверх займе каварня і реставрація. В сій цілі цілий перший поверх становить властиво одну величезну салью переділену тільки луками з фронтами від вулиці Сикстускої і Костюшківської. На каварню призначено дві третини сеї убікації, а на реставрацію одну третину. Льокаль є високий і світлий зі знаменитою вентиляцією, а буде уряджений з повдячною елеганцією. Наріжний кут має двері на балкон, против него поставлена окрема нижа на кредене. Буде се один з найпросторійших льокалів сего рода, а належати буде до него ще і один sklep в партері, де буде устроєний покій до снідань, так звана з німецька «швема» для продажи пива поза льокаль.

Склепи в партері майже вже всі винаняті, хоть будова камениці ще не викінчена. Очевидно, що зглядом урядженя вистав вихіснюють ся найновішпї, практичні удогідненя. В партері буде еще находити ся одна комнатка на канцелярию для адміністратора, одна на мешканє для портиєра і одна для сторожа. Крім сего оставлено одну велику комнату на так званий «дешевий готель», де в касарняний спосіб будуть приміщені чотири ліжка, між якими в потребі можна дославити еще два; оплату за нічліг буде числити ся від ліжка в як найбільше уміркований спосіб, щоби навіть наші селяни і маломіщани могли найти приют в своїй «Народній Гостинниці» і не потребували в столиці валати ся по жидівських зауляках і наражувати ся на небезпечність якої недуги або рабунку.

Для повного образу рентовности будинку треба згадати еще про величезні, сухі та чисті пивниці, які містять ся під цілим будинком і будуть предметом винайму. А коли вкажемо на догідність водопроводів і електричного освітлення, які в цілім будинку найшли як найширше приміненє, на положенє трамвайової стациї туй перед самим домом. «Н. Г.» на близкїсть головної пошти і телеграфу, сойму, св. Юра, а при тім безпосередне сусідство самого середмістя — то вже і не треба нам додавати, що творці «Н. Г.» ввели її в житє в як найраціональнійшій і найщасливійшій спосіб.

Тепер остає тільки обовязок на рускій суспільности підперти сю хосенну, рідну інституцію всіма силами на власну свою користь і вигоду та на славу і розвій руского народу. Одно поле діяльности більше отвирає ся перед нами.

Докажїм жеж тут, що ми справді свідомою, культурною і амбітною нацією! Щоби завзиви комітету «Н. Г.» до вношеня уділів для такої хосенної і конечно рентовної інституції мали як найбільшій, масовий успіх, та щоби і опісля не остигав той запал, всі Русини, що приїзджають до Львова, або відвідують гастрономічні публічні льокалі, щоби памятали на першєнство — коли вже не виключний монополь — «Народної Гостинниці». Тоді она набере для нас не тільки чисто економічного, але і товариского значіня.

3 державної ради.

Комісія виборчої реформи мала в суботу засіданє, на яким пос. Декер предложив отсе компромісове внесенє: Число мандатів підвищує ся о 19, з котрих припадає: 5 на чеських Німців, 3 на Чехів в Чехах, 2 на Чехів на Мораві, 1 на Німців, 3 на Поляків а 1 на Русинів в Галичині, в Тиролю 2 на Німців а 1 на Італійців і 1 на Німців в Сирії. По короткій дискусію прийнято се внесенє 28 голосами проти 19.

Потім приступлено до зреасумованя попередньої ухвали що до поділу мандатів в Галичині. По промові пос. Стажинського, котрий жадав для Галичини 114 мандатів, забрав голос пос. Василько.

Бесідник заявив, що тепер знова видано Русинів на поталу Полякам. Русини надіяли ся, що при підвишеню числа мандатів будуть узгляднені їх справедливі жаданя, тимчасом скривдженю їх, хоч они від самого початку попередли правительство в виборчій реформі. Коло польске за свою опозицію дістало в щедру нагороду 17 мандатів більше, як їм давав бар. Гавч. Бесідник противить ся, аби з 4 мандатів, назначених для Галичини, Русини дістали лише 1. По правді Русинам належать ся всі ті 4 мандати, бесідник жадає однак лише 2 мандатів. Если би однак то внесенє перепало, то тепер, як і попередно уступити перед силою, але Русинам не остано нічо иншого як відповісти в краю силою. Поляки роблять добру міну, що хліборобські страйки не прийняли таких розмірів, яких надіяно ся. Ті страйки були однак висловом економічного невдоволеня, але не мали політичного характеру. На політичний страйк не помогла би і ціла армія, призначена до стереженя границі зі сторони Росії. Поляки надіяли ся, що бесідник з обуреня покине комісію, однак він сего не зробить, бо хоче дальше сторожити над їх діяльністю.

Пос. Кайзер жадає одного мандату для Німців в Бялій. Пос. Гломбінський полемізує з пос. Васильком, стараючи ся доказати, що Русинам не діє ся кривда. Мін. др. Бінерт зазначає, що правительство при розділі тих нових 4 мандатів є того погляду, що треба тримати ся попередної пропорції, після якої Русинам припадає лише 1 мандат. Пос. Козловский промовляє в дусі Гломбінського. Пос. Василько заберає знова слово і дивує ся, що мін. др. Бі-

нерт годить ся з выводами пос. Гломбінського та зазначує, що Русини се собі затамлять. При нинішнім поділі округів припадає один мандат на 50.000 Поляків, а один руский мандат на 110.000 населеня, хоч у Чехів є один посол на 52.000. З того видно, що правительство висше цїнить Поляків як Чехів. Супроти того покращеня Русини будуть приневолені бороти ся не лише проти Поляків але і проти центрального правительства.

При голосованю відкинено внесенє пос. Василька на признанє Русинам двох нових мандатів і пос. Кайзера що до німецького мандату з Бялої, а принято внесенє п. Гломбінського.

При замкненю засіданя провідник пос. Пльой оповістив, що про слїдуюче засіданє комісії повідомить послів листовно.

Вісти з Росії.

Розв'язанє думи і нове міністерство.

Ранок вчерашної неділі затряс основами цілого російського царства, а вісти з Петербурга викликали сенсацію по всій землі.

Вчера рано о 4 год. оповіщено царський указ про розв'язанє думи і про скликанє нової думи на день 5. марця 1907. р. Речинця нових виборів не назначено. Окремий указ звільняє Горемікіна зі становиска президента міністрів та на єго місце іменує дотеперішного міністра внутрішних справ Століпїна, котрий на дальше задержує теку міністра внутрішних справ.

Причиною розв'язаня думи було ухвалене нею прокламації до населеня всеї Росії. Хоч дума легко атакувала правительство у тій відозві, однак оно порішило недопустати до єї оголошеня через розв'язанє думи. Надзвичайна кабінетова рада, на якій порішено долю думи, тривала в суботу від 3. год. по полудни до пізної ночі. Про розв'язанє думи повідомив новий премієр Століпін єї президента Муромцева телефонічно. Муромцев оголосив зміст указу присутним послам в думі в неділю рано і додав: «Се початок кінця». Посли прийняли указ окликами невдоволеня і вийшли з салі, почім сейчас вийшло там військо та окружило палату думи і обсадило найближші улиці.

Також всі заграничні амбасади дістали яко охорону по 25 жовнірів.

В Петербурзі і в петербурскій губернії заведено стан скріпленої охорони. В київській губернії заведено стан облоги, а по всіх великих містах європейської Росії настав також стан скріпленої охорони.

Начальник Петербурга повідомив усі друкарні, що евентуальний друк відозви буде безпроволочно сконфіскований. Редакційний персонал революційної часописи «Мисль» арештовано з виїмкою начального редактора. При замкненю печатні єї часописи прийшло до уличних заворушень. Товна обкинула поліцію камінем. Війско дало салву слїпими набоями. Петербурскі часописи «Мисль», «Ехо» і «Голос Труда» поконфісковано, а їх друкарні позамикано. Замкнено і опечатано також друкарню дневника «Двадцятий Век».

Розв'язанє думи викликало в цілій Росії пригнобленє і обуренє. Всеросійський залізничий союз оголосив генеральний страйк залізничий. Робітники заповідають також масові страйки. Одним словом, Росія стоїть перед поважними подїями.

Під хвилю вакацій.

(Дальше).

Тепер осудім, о скілько оправданє є наше накликуване бодай в одинокім нашім товаристві, вказуване на обовязок чести народної поставленя єго на височинї завданя, — а до сего треба тисячів членів, зєднаня сил і ідейної та строго програмової праці.

Питанє шкільне зі становиска народного замало омовлюване, замало цікавить оно нашу навіть інтелігентну частину народу, хотяї стоїть нас близько і ми безпосередно або посередно інтересовані і в нїм участь беремо.

Домагаємось свого університету, своїх шкіл середних і народних і в акції єїї виявляємо від часу до часу дискусію, ставимо жаданя, але надїжде инша справа і на якийсь час замовквають давнійше підготовані справи, доки не піднесе їх нова хвиля.

Се свідчить лишень о неодвоцїльній акції, веденій нерівномірною енергією, доривочно. Нарід, що в відродженю своїм і культурнім розвою бажає здобути сильні підвалини, не може ставати, мусить постійно крок за кроком іти наперед і з кожним роком зіставляти білясе доходів і неудач, а ті стансвити муть підставу дальшої енергії, они вкажуть причину неудач і загриють до дальшого походу.

На потребу витвореня інституції, менше о назву, Ради педагогічної, чи комісії у Поляків вказує в згаданім артикулі проф. др. К. Твардовский, хотяї як сильну позицію мають у всіх радах окружних, в краєвій раді шкільній, соїмі, краєвїм видїлі і тїлько фахових робітників, о скількож більше ще пожаданє для справ шкільних є аргументованє і витворенє комісії шкільної для нас, котра би розслїджувала потреби вихованя зі сторони чисто річевої і фахової, та була керманічем на поли едукації, та міродатним речником перед рішаючими чинниками.

Немалої ваги є піднесене стремління у Поляків, що широким відгомном відбилося в пресі і суспільности про-ународовленє школи. Хотяї постулат сей є неясний, нескристалізований, так що навіть самі єго поборники не здають собі з него справи, о єще в стадії бажаня витвореня школи народної, а радше націоналістичної, однак рух той є вже, здаєсь, так сильний, що майже сиротивляти ся єму не можна. Квестія ся однак не знайшла розслїду в нашій пресі, хотяї она живо доторкає і нас з огляду на нашу молодїж, що побирає науку в школах польских задля недостачі своїх шкіл.

В Muzeum (річник XXII т. I. зом. 2) в статі «В справах школи і молодїжи» — з довірочних обрад учителів львівских під «2. Карність в школі» читаємо: «Говорив оден з бесідників, якби виглядала наша суспільність, коли би дістала ся під власть молодїжи, пайдокрації, так як у Русинів». Не бажаємо входити в се, як оно є у Поляків, але закид сей є поважний, вимагає провіреня і евентуально спростованя, або усуненя злого.

Не вільно рівнож легковажити піднесеного питання (в річнику XXII. Muzeum том I. зом. 1.) «В справі нової організації Ради шкільної краєвої». Артикул сей доторкає так сильно і близько справ руского народу, що з ним конечно нам зазнакомитись, а заслугує на тїм пильнійшу увагу, бож се вступний артикул редакції сего поважного товариства, а не одиниці, що висловлює свої погляди.

Не думаємо наводити більше справ дуже живих, порушуваних в других шкільних часописях, а наведені мають служити яко доказ, що справа школи, питанє шкільне і з ним случені справи замало є у нас обговорювані і висвітлювані.

(Конець буде).

Новинки.

— Календар. Вторник: руско кат. Ольги кн. р.; римо-кат. Христини муч. — В сере-

ду: руско-кат. Іларія. Прокла; римо-кат. Якова апост.

— **Справа конґруи** поступила о оден степень на перед. Минувшю п'ятницю в бюджетовій комісії стояла на дневнім порядку нова предлога внесена міністром Мархетом, а ухвалена з деякими поправками субкомітетом, як ми вже про се окремо писали. Союзники руских радикальних послів всевімець Шальк, Штайнвендер і соціяліст Зайц підняли знов боротьбу і проти сеї обмеженої до половини предлоги, але мимо того комісія закінчила загальну розправу і ухвалила перейти до подрібної розправи. При § 1. розпочав др. Шальк обструкційну промову, так що комісія була приневолена перервати засіданє (бо зараз відбувало ся засіданє палати) і тим способом справа конґруи відрочена до осени. Наше духовенство повинно собі добре затамити, чоґо може сподівати ся від таких радикальних послів.

— **На Велеград!** На Велеграді, де спочивають моцї Апостола Славян св. Методія, відбудуть ся торжественні збори Апостолату св. Кирила і Методія дня 30. н. ст. липня вечер і 31. липня перед полуднем. Дня 31. липня вечером і 1-го серпня перед полуднем відбуде ся торжественна богословска Академія. Промови будуть у всіх славянських язиках, тїмто було би вельми бажано, шоби також Русини свїтські і духовні взяли участь в тих торжествах в честь славянських первоучителів. Зголошувати ся можна до посла д-ра Кирила Стояна (на адресу Wien Parliament або Velehrad почта Uherske Hradisce (Ungarisch Hradisch). Стація залїзничї північної Ungarisch Hradisch, де будуть повозки дожидати приїздних. Про нічліг і прожиток гостей підчас побуту на Велеграді подбав др. Стоян. Просимо всі часописи повторити єю вість. Наше духовенство мало би нагоду зложити подяку д-рови Стоянови за єго заходи в справі конґруи.

— **Філія Р. Тов-а педаґ. в Залїщиках** оповістила звіт з діяльности за минулий шк. рік 1905/6. Філія числила 102 членів, межі якими було 42 селян і міщан, 21 учителів(-ьок), 17 священників ітд. На чолі філії стояв голова о. Мих. Баричко і п-ві О. Охримовичева, містогорова. Найбільше журби і праці посвятив виділ удержаню селянської бурси, в якій дав цілковите приміщенє і удержанє 49 питомцям, ученикам семінарії і народної школи. Брак відповідного льокалю а ще більше брак фондів та щирої опіки і помочи від загалу нашої суспільности не дозволив видїлові дати приют многим зголосившим ся кандидатам. Не зважаючи однак на се, виділ розширив в сїм році бурсу і по многих клопотах донаїв на ту цїль дві комнати. Цїла бурса містилась в реальностях «Рускої народної каси». Заряд економічний вели місцеві пані, а менно: Пп. Охримовичева, Весоловска, Княгиницка, Раковска, Стефановичева, Стрийска і Стернюкова. Управу моральну бурси провадив виділовий о. Раковский, назначив корепотиторів до лекцій і сам що дня лично наглядів і опікував ся питомцями. Тому і бурсаки велись під кожним зглядом бездоганно і покінчили науки в більшій часті з дуже добрим успіхом. В дома побирали питомці науки співу і рускої історії, з котрої всі зложили іспит з добрим успіхом та зискали загальне признанє зі сторони присутних гостей. Що питомці бурси не їли дармо народного хліба в бурсі, пізнав се і ширший загал на людовім концерті устроєнім дня 16. мая с. р., в коткім взяли участь питомці і своїми продукціями як і відогранєм штуки «На Тарасовій могилі» будили загальний подив. Так само і з таким самим успіхом взяли питомці участь в концерті п-а Гната Хоткевича дня 29. червня с. р.

Виділ старав ся проте і їм деяку приємність зділати, тому устроїв силами питомців св.-Николаївскі вечерниці і при тій нагоді обділив кожного дарунками. Надто дня 1. липня 1906 устроїла питомцям місцева інтелігенція прогулку в околицю Залїщик. Виділ займав ся дуже горячо справою позисканя

дому власного на бурсу, в чім много помагали і прочі члени філії, однак покищо безуспішно. Має на ту ціль призьбраний фонд на книжочці вкладковій «Рускої народної каси» в Заліщиках в квоті 651.43 К. В хосен рускої женьської семінарії у Львові урядив о. Раковський при участі місцевих сил серию викладів і відчитів, з чого зібрав і вислав 29.50 К. Виділ зорганізував в падолисті м. р. округний відділ тов. «Взаїмна поміч учителів і учительок» і той перебрав на себе дальшу працю в тім напрямі. Устроєно курс приготовляючий для учеників; що наміряють вступити до середних шкіл. Дано підмогу в сумі 50 К бурсі в Кіцмани з тої причини, що та бурса приймила у себе торічних питомців сел. бурси з Залішків, які там вписались до гімназії. Отсе був би короткий огляд одної з наймолодших філії Р. Т. П. Найбільше праці посвячувала філії удержаню селянської бурси дорогою складок. З рахункового звіту виходить, що удержане одного питомця в бурсі коштувало річно 79.26 К, крім харчів доставлених родичами питомців. Приходи філії вносили 4291.82 К, а розходи 4.068.81 К.

— **Іспит зрілості** в Золочеві тривав від 4—9. липня с. р. під проводом директора гімн. в Ряшеві, д-ра Меч. Вармского. До іспиту приступило 22 публ. учеників і 3 екстерністів. Іспит здали: Барчинів Стефан, Бойке Маєр, Хімка Іван, Фердинський Стефан, Гарця Павло, Гловяк Каз. (з відзн.), Грінер Л., Кавешкий Л., Мінцер С. Наливайко Володимир, Сяревич Каз., Скриван Вінк., Стояновский Йосиф (з відзн.), Щепанський Бол., Шурек Йосиф, Тустановский Іван, Вірний Іван, Винярский Зб., Зенер Л., Цвердлінг Н. (з відзн.), Свобода В. (екст.). До поправчого іспита з одного предмету по феріях призначено 3 публ. учеників і 2 екстерністів.

— **Ріжні вісти.** Цісар санкціонував ухвалені галицким соймом закони, якими дозволює ся Теревовлі побирати підвишені громадські оплати від падених напиктів, а Збаражови, Улянови і Щавниці побирати гром. оплати від падених напиктів. — Дирекція фабрики вагонів в Сяпоці скоротила час праці своїх робітників на 9 годян денно. — Угорська поліція видалила з Мункача і Марм. Сігету 140 жидівських утікачів з Росії, а міністерство затвердило сей розпорядок і поручило дотичним властям, аби не допускали Жидів з Росії до Угорщини. — Die Zeit доносить, що президент міністрів бар. Бек, як також міністри др. Форшт і др. Коритовский будуть кандидувати при нових виборах до державної ради. — У Відні помер вчера демокр. посол до держ. думи, Ян Роттер, з Кракова, в 57. р. життя.

— **Св. Отець** — як доносять з Риму — пишучи, вколів ся в великий палець правої руки пером, умоченим в чорнилі. Часом бувають такі випадки небезпечні, бо можуть спричинити затронне крові. Дятого прибічний лікар Папи, др. Ляпцоні перевів дрібну, але болючу операцію пальця і усунув всяку небезпечність.

— **Католицких єпископів** на цілім світі є 1514. З того числа є 1017 диспезальних єпископів, а 497 титулярних. Майже пята часть всіх єпископів походить з монаших чинів.

— **Вписи до дівочої 5-класової школи** виділової ім. Шевченка з правом публичности відбудуть ся в днях 31. серпня 1. і 3. вересня с. р. 1906 р. в годинах від 10—1. рано. Піврічна оплата за учениці I, II. і III. класи вносить по 6 К, а за учениці IV. і V. кл. по 10 К. На прибори наукові платять всі по 2 К на рік. Оплату за I. піврік і на прибори наукові належить заплатити при вписі. Іспити вступні і поправчі відбудуть ся в днях 1. і 3. вересня. Шкільний рік 1906/7 розпочне ся дня 5. вересня, торжественним богослуженем, на яке мають явити ся всі вписані учениці.

— **Хліборобські страйки.** В бережаньскім повіті страйкує кільканадцять сіл. Між послідніми застрайкував Мечишів і жадає 3 К

за вижате копи збіжа. В Куропативках прийшло до згоди. Посесор Фрош згодив ся на 10. сніп. В Чортківщині мали застрайкувати села: Шманьківці, Залісе, Антонів, Угринь, Давидівці, Білобожниця, Ридодуби, Калинівщина, Семаківці, Базар і Біла. До деяких з тих місць спроваджено Гуцулів і Бойків.

З двірця залізниці у Львові вїхав оноді черновецьким шляхом дивний поїзд: локомотива, два вози з двома новими жниварками і сальоновий віз I класи з одиноким подорожним гр. Ляцкороньским з Поділя. В добрах Ляцкороньского, як оповідано, вибух страйк. А що спроважене машин до кошеня було би приізнилио ся, як би їх вислали тягаровим поїздом, тому гр. Л. приїхав сам до Львова, наняв окремиї поїзд і повіз ним закуплені жниварки.

— **З залізниці.** Заряджене оголошенем з дня 12. червня с. р. ч. 64354/VI. скорочене часу вільного від складового і підвишене складового на стациї у Львові затвердило ц. к. міністерство залізниці рескриптом з дня 26. червня 1906 ч. 31865/16 а.

— **Дрібні вісти.** Учителка Терасівна в Торскім, заліщицкогo повіта, підливаючи оноді дерево в печи нафтою так тяжко попекла ся при вибуху нафти, що по двох днях серед страшних мук померла. — В Бруховичах коло Львова згоріла вілля «Новоселянка», власність емерит. урядника заліничого Новосельского зі Львова. — У війську заведено на пробу нові мундури сіро-зеленої краски. В ті мундури вбрано лише деякі відділи, а коли они покажуть ся практичними, то заведуть їх в цілій австро-угорській армії.

Посмертні оповістки.

— **Євгенія** з Галиковских **Воевідка**, жінка окружного лікаря в Кіцмани на Буковині, померла в домі своїх родичів в Порогах по довшій і тяжкій недужі в 38. р. життя дня 15. с. м. Покійна належала до всіх український буковинських товариств і брала живу участь у житю буковинських Русинів. Земля їй пером!

Телеграми

з дня 23. липня 1906.

Петербург. Більшість послів державної думи вїхала до Виборга в Фінляндії, аби там нарадити ся над виданем маніфесту до народа. Губернатор дістав порученє, не допустити до утвореня якої конституанти і мав пильно слїдити за б. членами думи.

Петербург. «Верж. Вед.» доносять, що на Победоносцева виконано замах. Бомба вибухла під его бюрком, але не ранила его, лише перелякала. Победоносцев поклав ся до ліжка.

Париж. До Journal-у доносять з Петербурга, що викрито заговор військової маринарки в Кронштаді. Заговорники мали здобути і підпалити замок в Петергофі і спіймати царя.

Відень. Соціалісти зробили вчера демонстрацию за виборчою реформою. Учасників демонстрації було около 5.000.

Colosseum

В пасажі Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 16. до 31. липня 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлєнє В неділі і свята 2 представлєнє о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлєнє. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9.

ІВАН СТЕРНЮК

в Заліщиках

висилає

вибрани морелі

в кошиках 5 клгр. по 3 К 80 с. оплачено. (10—10)

Рух заліничих поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

- З Іцкан 12.20*, 6.10, 1.40, 5.45, 9.05*
- « Кракова 2.31*, 5.50*, 8.45, 1.30, 5.25, 8.40 9.30*
- « Підволочиск 7.20, 11.45, 2.20, 5.50, 10.30*
- « Лавочного 7.29, 11.50, 10.50*
- « Рави рускої 7.50, 4.50
- « Станиславова 8.05
- « Самбора 8.15, 1.50, 9.20*
- « Любіня вел. 11.50* (13.5—16.9 в неділі і свята)
- « Яворова 8.18, 4.37
- « Янова 1.15 (1.5—3.0/9), 8.45* (13.5—9.9 в неділі і р.-кат. свята), 9.25* (13.5—9.9)
- « Коломиї 10.05
- « Ряшева 10.35
- « Тухлі 3.45 (від 15/6 до 30/9)
- « Брухович 7.07, 3.25, 5.30, 8.20* (всі від 6/5—23/9 щоденно і 1.45 (6/5 до 23/9 в неділі і р.-кат. свята)

На Підзамче.

- « Підволочиск 7.05, 11.30, 2.08, 5.35, 10.16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

- До Кракова 12.45*, 1.—*, 8.35, 2.45, 6.35* 8.25 10.05*
- « Іцкан 2.51*, 6.15, 9.20, 2.40, 10.40*
- « Підволочиск 6.20, 10.55, 2.21, 6.15*, 9.50*, 6.55, 6.—*
- « Яворова 9.15 (1.5—3.0/9), 1.35 (13.5—9.9 в неділі і р.-кат. свята), 3.14 18.5—9/9).
- « Лавочного 7.30, 2.30, 6.25*
- « Самбора 8.55, 4.15, 10.51
- « Станиславова 9.10*
- « Белзці 10.45
- « Ряшева 4.05
- « Коломиї 3.30
- « Рави рускої 7.25*, 11.35*
- « Перемишля 10.05* (від 1/5 до 30/9) Хирова Ясла
- « Стрия 11.10*
- « Брухович 6.05, 2.28, 3.40, 6.26* (всі від 6/5 до 23/9 щоденно), 12.40 (6/5—23/9 в неділі і р.-кат. свята).

З Підзамча:

- « Підволочиск 6.32, 11.07, 2.32, 6.27*, 10.02*.
- Примітка.** Поїзди посишні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені звяздкою. Пора нічна числїть ся від 6. год. вечер до 5. год. 59 минут рано.
- Звичайні білєти їзди як також білєти всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілі день в міскім бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

Найлучшою і найдешевшою нагородою пильности є для старшої молодежи шкіль народних книжочка під загол:

Як плекати і доглядати садовину коли хоче ся мати з неї дохід.

Поручена Високою ц. к. Радою шк. краєвою рескриптом з дня 2/11 1905. (Дн. ур. ч. 30)

Ціна гарно брошурованого примірника вносить 50 сот.

Набути можна у автора Василя Породка в Коломиї, ул. Коперника 24.

СОКІЛ Мушки можна набувати в „Сокільскім Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю і паперці